

S plavutkami po ledu

Kristina Klara Čušin in Gregor Čušin

Kristina Klara Čušin in Gregor Čušin
S PLAVUTKAMI PO LEDU

Kristina Klara Čušin in Gregor Čušin
S PLAVUTKAMI PO LEDU

© Celjska Mohorjeva družba, 2024
Vse pravice pridržane.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-6

ČUŠIN, Kristina Klara, 1998-

S plavutkami po ledu / Kristina Klara Čušin in Gregor Čušin ; [ilustracije
Luka Modic]. - Celje : Društvo Mohorjeva družba : Celjska Mohorjeva družba,
2024

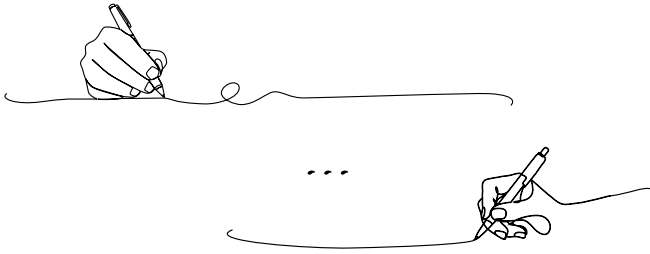
ISBN 978-961-278-702-8
COBISS.SI-ID 194679299

Kristina Klara Čušin in Gregor Čušin

S plavutkami po ledu

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA
— Prva slovenska založba —

Pisma na ogledalu

~ Januar 2012 ~

Draga Kristina!

Ko sem te vprašal, če bi si dopisovala, si mi rekla: »Zakaj? Saj živiva v isti hiši!«

To je že res. A to, da ljudje živijo pod isto streho, še ne pomeni, da se pogovarjajo. In tudi midva se pravzaprav ne. No, pogovarjava se, a če te vprašam »Kako si?« in ti odgovoriš »V redu«, to še ni pogovor, in če sem iskren, sploh ne vem, *kako si!*

Hvala Bogu nisi edinka, si pa prvorojenka in *tvoj* svet je vsa ta leta predstavljal velik del *mojega* sveta, zdaj pa ... Prav kmalu boš stara štirinajst let in še sam ne vem, kako in kdaj so se mi vrata v tvoj svet zaprla, kot se zaprejo vrata tvoje sobe! No, saj ni tako hudo in je tudi popolnoma normalno za tvoja leta. Kot je normalno za moja leta, da se na drugi strani vrat sprašujem, ali ravnam prav.

Zato ti pišem. Kot se piše svetemu Miklavžu in se potem pismo pusti v peharju ali pa na okenski polici, da ga sveti mož najde in odnese. In odpiše, če je ravno pri volji. In tudi jaz ti bom tole pismo pustil kje, da ga

najdeš. Morda ti ga bom zataknil za ogledalo, da ga boš prej zagledala. In odpisala, če boš ravno pri volji.

Zadnjič sem naletel na tvojo fotografijo, staro kako leto, in ko sem jo pogledal, sem nehote pomislil na tvojo mamico. Ravno teh let je bila, ko sva se spoznala. In sem pomislil, kako si ji podobna! Kako si lepa!

Morda se boš ob tem zmrdnila in rekla: »Ne, pa ne!« In če navržem še kakšno frazo, kako smo vsi lepi in dragoceni v Božjih očeh ..., vem, boš zavila z očmi, kot znaš samo ti! In sem pomislil, da pravzaprav res ne vem, kaj si misliš o sebi. Si si všeč? Si si lepa? In pomislil sem še, da tudi ne vem, kaj tebi in tvojim vrstnikom danes pomeni lepota. Kaj je za vas lepo? Kdo je lep? Vem le, da moje opazke o modi in frizurah pospremiš z že omenjenim zavijanjem oči. Pa sploh ne gre le za zunanost, čeprav morda očetovsko neumno sklepam, da v tvojih letih dekleta vse preveč daste na videz, saj smrkljaste revije, ki jih bereš v pretežni meri, prinašajo članke o dietah in ličilih ter teste z vprašanji: Kako veš, da si mu všeč? in podobne neumnosti.

Govorim o notranji lepoti. O dojemanju in predvsem sprejemanju samega sebe.

Se zavedaš, da si lepa? Da si lepa in dragocena v Božjih očeh? Še posebej v mojih očeh? In mamičinih? Lahko kaj storim? Pomagam? Smem? Zmorem? Sem res že čisto pozabil, kako je, če si najstnik?

O vsem tem sem tuhtal, ko sem z napol omrtvičeno čeljustjo odprtih ust ležal na zobozdravniškem stolu in mi je gumijasto orokavičen tujec s svedri šaril po zobovju! In morda se tudi ti tako počutiš, ko z vprašanji vrtam vate

in pričakujem odgovor. A nisem tujec. In mislim, da je prav, da vem, *kako si*.

Tako. Zatikam za ogledalo in upam na odgovor.
Pozdrav.

Ati

...

Dragi ati!

Imaš srečo, ker sem ravno pri volji in ti bom odpisala, pismo pa ti bom zataknila med tvoje skodelice za kavo, ker ga boš tam najhitreje našel.

Saj ti nisem povsem zaprla vrat v svoj svet, samo včasih mi gre malo na živce, ker z mamico tako silita vame in imam, tako kot si omenil, občutek, kot da vame vrtata z vprašanji. Zato včasih, ko me vprašata, kako sem, avtomatično rečem »v redu« in sploh ne pomislim, kako se v resnici počutim.

To, da ne veš, kaj si mislim o sebi, je mogoče res. Res pa je, da me tega tudi nikoli nisi vprašal. No, ti bom pa zdaj povedala. O sebi nimam ne vem kako slabega mnenja, pa tudi zelo dobrega ne. Vem, da ni vse v zunanji lepoti. Vseeno pa, tako kot vsi moji vrstniki, gledam tudi na to.

Kaj je v teh časih nam najstnikom lepo? Gotovo nimamo vsi podobnega okusa, ampak z večino mojih prijateljev se strinjamo, da je pomembna tako zunanja kot notranja

lepota. Večinoma se o tej temi pogovarjamo s prijateljicami, ker fantje ne dajo toliko na lepoto, več na moč.

Kakor koli. Morda je res, da dekleta damo preveč na videz. Nekatera, ne pa vsa.

S prijateljicami se strinjamo, da če si preveč umetna, preveč naličena ali se preveč obremenjuješ s tem, kaj imaš oblečeno, to potem že ne more biti prava lepota. Saj malo se tudi me naličimo in tudi naokrog ne hodimo ravno v vreči za smeti, ampak pretiravati pa tudi ni treba. Če nisi lep tudi po značaju, tvoja zunanost tako ali tako ni pomembna.

Ko smo se v šoli pri državljski vzgoji in etiki pogovarjali o samopodobi, smo imele po uri razpravo o tem, kakšno samopodobo naj bi imeli. Prišle smo do zaključka, da moraš o sebi imeti dobro mnenje. Da si zadovoljen sam s sabo, ampak ne na egoističen ali sebičen način.

Kristina

...

Draga Kristina!

Ne morem si kaj, da ti ne bi, še preden se kava shladi, odpisal. Če vsi nekako vemo, kaj je zunanja lepota – čeprav se najini pogledi tukaj malo razhajajo, kot sva že ugotovila –, me zanima, kaj je zate notranja lepota? Imava tudi tu različen okus?

In to, da fantje dajo več na moč kot na lepoto, je zgolj videz. Če pa je že res, hitro preide.

In zakaj o sebi nimaš zelo dobrega mnenja?

Ati

...

Oh, ati!

Ne vrtaj preveč! Kaj pa jaz vem, saj sem samo otrok! In ne zatikaj več pisem za ogledalo. Moti mojo »samopodobo« v odsevu!

Kristina

Pisma pod daljincem

~ Februar 2012 ~

Draga Kristina!

Dostikrat se zgodi, da gredo ostali že spat, midva, ki sva »že velika«, pa obsediva pred televizorjem in pogledava kakšno neumno nadaljevanko. (In pustiva debato o tem, da neumnost in pamet v najinih svetovih ne samo da rasteta na različnih drevesih, ampak dajeta tudi plodove čisto drugačnih oblik, da o okusu sploh ne govoriva, za kdaj drugič.) Vsebina teh neum... no, nadaljevank je pač, kakršna je.

Dejstvo je, da bi lažje našel šivanko v kopici sena kot pa kakšno srečno družino na televiziji. In ko rečem *srečno*, ne mislim na izumetničene, v celofan zavite, neresnične ljudi, ki se neprestano smehljajo, si pripravljajo zajtrke, si solznih oči vseprek in vse po vrsti odpuščajo, si podarjajo ledvice in kar je še takšnih in podobnih žajfnih prijemov, ki spravljajo resnične ljudi v zavist in slabo voljo.

Govorim o tem, da očetje in mame na televiziji običajno niso poročeni, če pa že so, je to že v tretje ali četrto, največkrat pa so »srečno« ločeni in hodijo na zmenke pogosteje kot njihovi najstniški otroci, se pravi vsaj dvakrat v eni epizodi.

Kazalo

- Pisma na ogledalu • 5
- Pisma pod daljincem • 10
- Pisma na drsalkah in plavutkah • 16
 - Pismo v hladilniku • 21
- Izvrstna pisma oziroma pisma iz vrste • 25
 - Pismo brez odgovora • 30
 - Pisma s sanjskih počitnic • 35
 - Pisma pri urniku • 41
 - Pisma pri denarnici • 46
 - Pisma ob sveči • 51
 - Adventna pisma • 56
 - Pisma pod budilko • 61
 - Vi(j)olična pisma • 67
 - Mokra pisma • 73
 - Zelena pisma • 78
 - Pravljična pisma • 83
 - Počitniška pisma • 88
 - (Od)ločilna pisma • 92
 - Pisma na hladilniku. Spet! A iz drugačnega razloga • 97
 - Pismo na vzglavniku • 103
 - Pisma v učbeniku • 109
 - Nostalgično pismo • 114

Pismo Bogu	• 119
Hči Sinu	• 122
Oče Očetu	• 125
Hči njemu	• 127
Oče njej	• 131
Hči angelom	• 133
Oče Kraljici angelov	• 137
Hči Mariji	• 139
Oče Jožefu	• 143
Hči Bogu	• 145
Oče ženi	• 148
Hči svetnicama	• 150
Oče svetniku	• 153
Hči učiteljicam in učiteljem	• 155
Oče tudi	• 159
Hči Bogu	• 161
In oče tudi	• 165
Hči dedku	• 167
Oče očetu	• 172
Hči skrivnostnemu dobrotniku	• 174
Tudi oče Miklavžu	• 178
Deset let pozneje	• 181

Kristina Klara Čušin in Gregor Čušin
S PLAVUTKAMI PO LEDU

Ilustracije: Luka Modic

Urednica: Saška Ocvirk
Oblikovanje in prelom: Jana Randl

Izdala in založila: Društvo Mohorjeva družba in Celjska Mohorjeva družba, d. o. o.
Za založbo: predsednik Lojze Kozar in ravnateljica dr. Tanja Ozvatič

Celjska Mohorjeva družba, Prešernova ulica 23, 3000 Celje, Slovenija
www.mohorjeva.org

Natisnila tiskarna Dravski tisk v 1000 izvodih.
Celje 2024